

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 308

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 17 aprilie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 656 din 25 noiembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață	2-4	122.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Lucian Teodor Rus a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor	12
Decizia nr. 666 din 25 noiembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) partea introductivă, coroborat cu art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, a sintagmei „legea penală” din cuprinsul art. 15 alin. (1) din Codul penal și al art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, precum și a sintagmei „în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni” din cuprinsul art. 367 alin. (6) din Codul penal	5-9	123.	— Decizie privind eliberarea domnului Viorel Băltărețu din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului	13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
223. — Hotărâre privind acordarea prestațiilor sub forma biletelor de tratament balnear, pentru anul 2026, prin sistemul organizat și administrat de Casa Națională de Pensii Publice	10	124.	— Decizie privind numirea doamnei Daniela Gianina Lazanu în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului....	13
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
119. — Decizie pentru revocarea domnului Bogdan-Ioachim Bulete din funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”	11	125.	— Decizie privind redistribuirea domnului Virgil Laurențiu Găman, înalt funcționar public, în funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Române pentru Investiții și Comerț Exterior	14
120. — Decizie pentru numirea domnului Florin Stănează în funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”	11	126.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Mariana Cristea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene	14
121. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Alexandru Avram a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor	12	127.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Mihaela-Otilia Aroșoaie a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Botoșani	15
		128.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Nicoleta Butunoiu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Galați	15
		129.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Ștefania Mititeșcu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Constanța	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 656**

din 25 noiembrie 2025

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 pct. 1
din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață**

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Ioanița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, excepție ridicată de Societatea Luv Team — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 35.105/212/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.551D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, în raport cu dispozițiile constituționale menționate în susținerea acesteia, având în vedere că textul criticat este clar în ceea ce privește fapta contravențională și criteriile de aplicare a sancțiunilor pentru fiecare caz în parte prevăzut de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 347/CA din 24 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 35.105/212/2017, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață**, excepție ridicată de Societatea Luv Team — S.R.L. din Constanța în contextul unui litigiu având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unor contravenții prevăzute de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 99/2000.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate nu întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate, fiind de maximă generalitate, și nu conțin descrierea faptei contravenționale, nici condițiile și criteriile necesare pentru stabilirea faptei contravenționale, lăsând loc arbitrarului. Mai mult, dat fiind că obligația de obținere a autorizațiilor/avizelor necesare

desfășurării exercițiului comercial este reglementată prin legi speciale, care la rândul lor sancționează contravențional desfășurarea exercițiului comercial fără autorizație sau aviz, precum și prin acte administrative normative adoptate de către autoritățile administrației publice locale, nu se justifică menținerea în legislația activă a prevederilor art. 73 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, care, practic, le dublează pe cele cuprinse în legile speciale sau în actele administrative normative.

6. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează că, deși autoarea excepției de neconstituționalitate critică faptul că norma indicată este de maximă generalitate, din cuprinsul procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 rezultă în mod clar faptul că amenda contravențională i-a fost aplicată acesteia pentru lipsa autorizației de funcționare ce trebuia eliberată societății în condițiile legii. Concluzia care se desprinde din sesizarea astfel formulată este că, în realitate, nu se invocă aspecte ce țin de neconstituționalitatea textului în discuție, ci eventual de omisiuni sau un vid legislativ, situații care nu pot fi complinite pe calea excepției de neconstituționalitate.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 73 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 31 august 2007, care au următorul cuprins: „*Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, și se sancționează după cum urmează: 1. desfășurarea oricărui exercițiu comercial cu încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1), cu suspendarea activității comerciale până la data autorizării și cu amendă: a) de la 200 lei la 500 lei pentru structurile de vânzare cu suprafață mică; b) de la 500 lei la 1.000 lei pentru structurile de vânzare cu suprafață medie; c) de la 1.000 lei la 2.000 lei pentru structurile de vânzare cu suprafață mare; d) de la 100 lei la*

200 lei pentru comercianții ambulanți; e) de la 500 lei la 1.000 lei pentru comercianții care practică vânzări în afara spațiilor comerciale și pentru cei care practică vânzări directe;”.

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, în componenta privind calitatea legii.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 stabilește principiile generale privind desfășurarea activității comerciale și urmărește dezvoltarea rețelei de distribuție a produselor și serviciilor de piață, cu respectarea principiilor liberei concurențe, protecției vieții, sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor, precum și a mediului. Având în vedere obiectul de reglementare al Ordonanței Guvernului nr. 99/2000, Curtea observă că aceasta legiferează cu privire la: activitățile din sectorul comercial și al serviciilor de piață; cerințele necesare desfășurării acestor activități; structurile de vânzare; practicile comerciale; regulile generale de comercializare; sancțiunile în caz de nerespectare a prevederilor acesteia; activitățile comerciale desfășurate și serviciile prestate pe teritoriul României. Activitatea comercială, în sensul acestei ordonanțe, se exercită cu referire la produsele alimentare, nealimentare și la serviciile de piață prevăzute în anexa la ordonanță. Totodată, legiuitorul a stabilit care sunt persoanele competente să constate și să sancționeze nerespectarea prevederilor legale, în funcție de categoria contravențiilor prevăzute de ordonanța în discuție.

13. Acest act normativ este o transpunere a prevederilor constituționale care statuează că economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență, context în care statul trebuie să asigure, printre altele, libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național, refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic.

14. Astfel, Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, la capitolul II: *Cerințe și criterii necesare desfășurării activității comerciale*, precizează, în art. 5 alin. (1), că orice exercițiu comercial se desfășoară numai de către comercianți autorizați în condițiile legii, iar la capitolul VII: *Sanțiuni* sunt stabilite faptele care constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni. Printre aceste contravenții se regăsește și cea cuprinsă la art. 73 pct. 1, criticat în cauză, în virtutea căruia desfășurarea oricărui exercițiu comercial cu încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 constituie contravenție, care se sancționează cu suspendarea activității comerciale până la data autorizării și cu amendă în cuantumurile prevăzute de lege.

15. Față de acest context legislativ, autoarea excepției de neconstituționalitate este nemulțumită de faptul că normele criticate ar fi de maximă generalitate și nu întrunesc criteriile de calitate a legii, întrucât nu conțin descrierea faptei contravenționale și condițiile necesare pentru stabilirea acesteia, aspect ce conduce la aplicarea acestor prevederi legale în mod arbitrar, mai ales în contextul existenței altor acte normative prin care se solicită avizarea sau autorizarea exercițiului comercial și care cuprind norme sancționatoare, dar și în contextul unor acte normative infralegale.

16. În ceea ce privește principiul legalității, în componenta privind calitatea legii, în jurisprudența sa, Curtea a statuat cu privire la obligația legiuitorului de a edicta norme clare, precise și previzibile (Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 14 martie

2016, paragrafele 39-42). Astfel, Curtea a subliniat că, în ipoteza infracțiunilor, legiuitorul trebuie să indice în mod clar și neechivoc elementele constitutive ale acestora în chiar cuprinsul normei legale care circumscrie un anumit domeniu sau acestea trebuie să poată fi identificate cu ușurință, prin trimiterea la un alt act normativ cu care textul incriminator se află în conexiune, în vederea stabilirii existenței/inexistenței infracțiunii (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, paragrafele 24 și 25). Principiul este în egală măsură aplicabil și în materie contravențională. De asemenea, Curtea Constituțională a făcut referire la cerințele de calitate a legii, garanție a principiului legalității, reflectate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, prin Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în *Cauza Sissanis împotriva României*, paragraful 66, a reținut că sintagma „prevăzută de lege” impune ca măsura incriminată să aibă un temei în dreptul intern și vizează, de asemenea, calitatea legii în cauză: aceasta trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale, neputându-se considera „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita. Astfel, apelând, la nevoie, la consiliere de specialitate în materie, destinatarul normei trebuie să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, precitată, paragraful 42). Tot astfel, Curtea a reținut că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile (pentru identitate de rațiune, și contravențiile), această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora (Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, paragraful 45).

17. Analizând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, în raport cu alte prevederi legale avute în vedere de autoarea excepției, este actul normativ principal în domeniul activităților din sectorul comercial și al serviciilor de piață (cu referire la produsele alimentare, nealimentare și la serviciile de piață prevăzute în anexa la ordonanță) și, în cuprinsul său, reglementează contravențiile și sancțiunile contravenționale referitoare la comercializarea produselor și serviciilor de piață în materie. Astfel, cu privire la elementul material al contravenției stabilite de art. 73 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, Curtea reține că acesta constă în desfășurarea oricărui exercițiu comercial cu încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1) din același act normativ, care dispune faptul că orice exercițiu comercial se desfășoară numai de către comercianți autorizați în condițiile legii, iar nerespectarea acestor prevederi atrage răspunderea contravențională sub aspectul săvârșirii contravenției prevăzute de art. 73 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000.

18. În acest context, Curtea observă că dispozițiile art. 108 alin. (2) din Constituție consacră noțiunea de organizare a executării legii, care are un sens mai larg decât cea privind aplicarea legii, și anume prin hotărâri ale Guvernului pot fi dispuse măsuri organizatorice, financiare, instituționale sau sancționatoare în vederea stabilirii cadrului necesar pentru ducerea la îndeplinire a dispozițiilor legii. Așadar, legiuitorul nu mai stabilește întotdeauna direct, prin lege, anumite aspecte ce necesită o expunere în detaliu, ci, chiar în sensul textului

constituțional al art. 108, această competență revine autorității publice însărcinate cu organizarea executării legii (Decizia nr. 51 din 12 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 3 martie 2004). Or, dându-se eficiență acestor prevederi constituționale, a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 333/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 7 aprilie 2003, norme metodologice care, la punctul 1, statuează că, în conformitate cu prevederile ordonanței, pe teritoriul României pot desfășura unul sau mai multe exerciții comerciale persoanele fizice și juridice care îndeplinesc, printre altele, următoarele condiții: sunt constituite și înregistrate legal; au ca obiect de activitate principal sau secundar comercializarea produselor și serviciilor de piață; *dețin autorizațiile de funcționare eliberate în conformitate cu reglementările legale în vigoare*; au acordul primarului comunei, orașului, municipiului sau sectorului municipiului București pentru exercitarea activităților comerciale în zone publice în structuri de vânzare cu sediu fix sau ambulant, permanent sau, după caz, sezonier.

19. Așa fiind, Curtea reține că tehnica de reglementare utilizată în cazul prevederilor legale criticate este în conformitate cu principiul legalității și cu regulile instituite prin art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, potrivit căruia „*actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea*”. Astfel, norma contravențională cuprinde, în mod clar și neechivoc, în cuprinsul său, descrierea faptelor ce constituie contravenție [și anume, desfășurarea oricărui exercițiu comercial cu încălcarea prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000], precum și sancțiunea aferentă (respectiv suspendarea activității comerciale până la data autorizării și aplicarea unei amenzi în cuantumurile prevăzute de lege). Prin urmare, art. 73 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 conține și cerințele prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, fiind redactat cu suficientă precizie pentru a permite destinatarului normelor să își

controleze conduita și să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care ar putea rezulta din săvârșirea unei anumite fapte. Altfel spus, ordonanța definește în mod clar contravenția în discuție și sancțiunea aplicabilă, așa încât destinatarul său să cunoască din însuși textul normei juridice aplicabile care sunt actele, faptele sau omisiunile ce pot angaja răspunderea sa contravențională.

20. Aplicând considerentele de principiu mai sus învederate cu privire la principiul legalității și ținând seama de argumentele prezentate referitor la contravenții și la tehnica de reglementare utilizată în cazul prevederilor legale criticate, Curtea constată că nu pot fi reținute susținerile autoarei excepției potrivit cărora normele supuse controlului de constituționalitate nu ar îndeplini cerințele de calitate a legii și, prin urmare, o persoană ar putea fi sancționată contravențional în funcție de aprecierea subiectivă și arbitrară a celor ce aplică legea, întrucât elementul material al contravenției stabilite de art. 73 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 este clar și neechivoc indicat de norma legală, astfel că, din perspectiva pretensei încălcări a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

21. Distinct de acestea, referitor la pretinsa aplicare în mod arbitrar a normelor criticate în ceea ce privește contravențiile, deși aceste chestiuni țin de interpretarea și aplicarea legii, Curtea reține că există mecanisme de control al legalității aplicării sancțiunilor respective. Este de subliniat faptul că, potrivit art. 77 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederile acestei ordonanțe se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, cu excepția art. 28 și a art. 29. Or, regimul juridic al contravențiilor reprezentat de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 conține capitolul IV: *Căile de atac*, art. 31-36, prin care sunt prevăzute aspecte ce țin de contestarea procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, context în care instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Luv Team — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 35.105/212/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 73 pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 noiembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 666

din 25 noiembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) partea introductivă, coroborat cu art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, a sintagmei „legea penală” din cuprinsul art. 15 alin. (1) din Codul penal și al art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, precum și a sintagmei „în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni” din cuprinsul art. 367 alin. (6) din Codul penal

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Andrei Grigoraș	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. c), coroborat cu art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, a sintagmei „legea penală” din cuprinsul art. 15 alin. (1) din Codul penal și al art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, precum și a sintagmei „în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni” din cuprinsul art. 367 alin. (6) din Codul penal, excepție ridicată de George Trifan, Vasile Trifan, Gheorghe Dan Misăilă și Gheorghe Gheorghe Vlasie în Dosarul nr. 1.664/103/2016 al Tribunalului Neamț — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.978D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) teza introductivă, coroborate cu art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005, se arată că instanța de contencios constituțional a analizat deja critici similare, prin Decizia nr. 855 din 26 noiembrie 2020. Referitor la infracțiunea prevăzută la art. 367 alin. (6) din Codul penal, se invocă Decizia nr. 823 din 12 decembrie 2017, prin care excepția de neconstituționalitate a fost respinsă ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.664/103/2016, **Tribunalul Neamț — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. c), coroborat cu art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, a sintagmei**

„legea penală” din cuprinsul art. 15 alin. (1) din Codul penal și al art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, precum și a sintagmei „în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni” din cuprinsul art. 367 alin. (6) din Codul penal. Excepția a fost ridicată de George Trifan, Vasile Trifan, Gheorghe Dan Misăilă și Gheorghe Gheorghe Vlasie într-o cauză penală având ca obiect stabilirea vinovăției autorilor sub aspectul săvârșirii mai multor infracțiuni, printre care constituirea unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 din Codul penal, și evaziunea fiscală, prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, referitor la dispozițiile art. 9 alin. (1) lit. c), coroborat cu art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005, că, prin modalitatea de reglementare a infracțiunilor de evaziune fiscală prevăzute la art. 9 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, coroborat cu art. 2 lit. e) din aceeași lege, sunt încălcate prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție. În concret, autorii arată că, potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (1) partea introductivă din Legea nr. 241/2005, constituie infracțiune „faptele săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale [...]”. De asemenea, se arată că, potrivit dispozițiilor art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005, cu privire la înțelesul termenilor și expresiilor din aceeași lege, prin „*obligație fiscală*” se înțelege obligațiile prevăzute de Codul fiscal și Codul de procedură fiscală.

6. În continuare, se precizează că pretinsele infracțiuni de evaziune fiscală au fost săvârșite în perioada 2010-2011 și 2012-2013, rezultând, așadar, că dispozițiile legale aplicabile, în raport cu data comiterii faptelor, sunt cele din cuprinsul Codului fiscal din 2003 și al Codului de procedură fiscală din 2003. Plecând de la aprecierea că atât Codul fiscal din 2003, cât și Codul de procedură fiscală din 2003 sunt legi ordinare, se susține că, prin modalitatea de reglementare a infracțiunilor de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, coroborat cu art. 2 lit. e) din aceeași lege, care definește noțiunea „*obligație fiscală*” prin trimitere la Codul fiscal și Codul de procedură fiscală, se creează o normă de incriminare reglementată *pro parte* prin lege organică și *pro parte* prin lege ordinară, contrar dispozițiilor constituționale care consacră faptul că infracțiunile se stabilesc numai prin lege organică. Se susține, astfel, că dispozițiile criticate permit configurarea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de o lege organică, prin trimiterea la alte acte normative inferioare, respectiv Codul fiscal și Codul de procedură fiscală, care reprezintă legi ordinare.

7. De asemenea, autorii excepției arată că, prin modalitatea de reglementare și prin nerespectarea normelor de tehnică legislativă, sunt încălcate prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din

Constituție referitoare la statul de drept, în componenta sa privind calitatea legii și securitatea juridică a persoanei. Se subliniază că principiul supremației Constituției impune ca toate infracțiunile să fie reglementate, *in integrum*, prin legi organice, în timp ce Legea nr. 241/2005 face trimitere la norme extrinseci și instabile, care, prin natura lor, fiind legi ordinare (cu referire la Codul fiscal din 2003 și Codul de procedură fiscală din 2003), sunt frecvent modificate. Se susține, totodată, încălcarea dispozițiilor art. 7 din Convenție, arătându-se că prin modalitatea de reglementare care trimite la alte acte legislative nu se poate ști în mod rezonabil ce fapte atrag răspunderea penală și ce sancțiuni se aplică, fiind încălcat, astfel, principiul legalității incriminării și a pedepsei.

8. Sunt invocate jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 650 din 25 octombrie 2018, precum și, printre altele, cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea din 6 decembrie 2007, pronunțată în *Cauza Beian împotriva României*, paragraful 33.

9. Cu privire la critica de neconstituționalitate a sintagmei „legea penală” din cuprinsul art. 15 alin. (1) din Codul penal și al art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, se apreciază că aceasta este constituțională doar în măsura în care prin „lege penală” se înțelege lege organică. Invocând dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, potrivit cărora toate infracțiunile, pedepsele, precum și regimul executării acestora trebuie să se regăsească în cuprinsul unei legi organice, se arată că o interpretare potrivit căreia sintagma „lege penală” din art. 15 alin. (1) din Codul penal și art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală ar include atât legea organică, cât și legea ordinară este contrară dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție și, implicit, dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

10. Totodată, se arată că principiul *nullum crimen, nulla poena sine lege*, prevăzut la art. 7 din Convenție, ar fi încălcat dacă sintagma „legea penală” din art. 15 alin. (1) din Codul penal și art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală nu ar privi exclusiv incriminările prevăzute prin lege organică.

11. Cu privire la critica de neconstituționalitate a sintagmei „în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni” din cuprinsul art. 367 alin. (6) din Codul penal, se arată, în esență, că aceasta contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât nu respectă exigențele constituționale referitoare la calitatea legii. Autorii excepției critică faptul că noțiunea „grup infracțional organizat” din cuprinsul art. 367 alin. (6) din Codul penal nu stabilește în mod expres infracțiunile care intră în scopul constituirii unui astfel de grup și care atrag răspunderea penală.

12. Sintagma criticată este considerată lipsită de claritate, precizie și previzibilitate — elemente ce derivă din principiul legalității consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție —, apreciindu-se că expresia funcționează ca o normă de trimitere cu caracter general, incluzând toate infracțiunile reglementate atât de Codul penal, cât și de legile speciale, fără a le menționa concret. Se mai arată că această modalitate de reglementare contravine și principiului legalității incriminării, care impune ca persoana vizată de normă să poată identifica, chiar din conținutul acesteia, faptele, actele sau omisiunile care atrag răspunderea penală.

13. Se invocă, pentru comparație, prevederile art. 2 lit. a) și b) din Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la New York la 15 noiembrie 2000 și ratificată prin Legea nr. 565/2002, dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, precum și dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea

nr. 241/2005, arătându-se că, în aceste cazuri, legiuitorul a reglementat expres infracțiunile care pot intra în scopul constituirii unui grup infracțional organizat.

14. De asemenea, se susține că dispozițiile criticate contravin și art. 53 alin. (2) din Constituție, din perspectiva proporționalității pedepsei raportat la infracțiunea săvârșită. În acest sens, se arată că, prin neindicarea infracțiunilor care intră în scopul constituirii unui grup infracțional organizat și care atrag răspunderea penală, se stabilește o pedeapsă generală, indiferent de gravitatea infracțiunii săvârșite. Lipsa de precizie afectează, totodată, garanțiile constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3), referitoare la dreptul la un proces echitabil, precum și pe cele din art. 24 privind dreptul la apărare.

15. **Tribunalul Neamț — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție impun ca doar infracțiunea propriu-zisă să fie reglementată prin lege organică și nu fiecare dintre termenii utilizați în cuprinsul acesteia. Cu privire la sintagma „în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni” din cuprinsul art. 367 alin. (6) din Codul penal, se susține că modalitatea de reglementare prevăzută de acest articol ține de politica penală a legiuitorului, în temeiul atribuțiilor sale constituționale.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (1) lit. c), coroborat cu art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, sintagma „legea penală” din cuprinsul art. 15 alin. (1) din Codul penal și al art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, precum și sintagma „în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni” din cuprinsul art. 367 alin. (6) din Codul penal.

20. Examinând actele dosarului și motivarea autorilor excepției de neconstituționalitate, Curtea observă însă că, în ceea ce privește dispozițiile art. 9 alin. (1) lit. c), coroborat cu art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005, autorii formulează critici doar cu referire la sintagma „obligații fiscale”, cuprinsă în art. 9 alin. (1) partea introductivă din aceeași lege.

21. Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 9 alin. (1) partea introductivă din Legea nr. 241/2005: „*Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale: [...]*”;

— Art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005: „În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează: [...] e) obligații fiscale — obligațiile prevăzute de Codul fiscal și de Codul de procedură fiscală; [...]”;

— Art. 15 alin. (1) din Codul penal „*Infrațiunea este fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o.*”;

— Art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală: „*Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă: [...] b) fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege; [...]*”;

— Art. 367 alin. (6) din Codul penal: „*Prin grup infracțional organizat se înțelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.*”

22. Prin art. I pct. 3 din Legea nr. 126/2024 privind unele măsuri pentru consolidarea capacității de combatere a evaziunii fiscale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 13 mai 2024, dispozițiile art. 9 alin. (1) partea introductivă din Legea nr. 241/2005 au fost modificate, fără a modifica însă soluția legislativă criticată.

23. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul de drept și la calitatea legii, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) privind principiul legalității incriminării și a pedepsei, astfel cum acesta se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 alin. (2) privind restrângerea exercitării unor drepturi sau libertăți, precum și ale art. 73 alin. (3) lit. h) privind reglementarea infracțiunilor, pedepselor și a regimului executării acestora numai prin lege organică.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) partea introductivă, coroborat cu art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005, că autorii acesteia invocă, în esență, contrarietatea dintre dispozițiile antemenționate și prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție.

25. Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 241/2005 a fost concepută ca un instrument al cărui scop declarat reprezintă pedepsirea evaziunii fiscale ca infracțiune economică-financiară. Curtea observă că legiuitorul a dorit reglementarea a două categorii de infracțiuni: pe de o parte, infracțiuni de evaziune fiscală propriu-zisă prevăzute la art. 9 alin. (1), iar, pe de altă parte, infracțiuni conexe celor de evaziune fiscală propriu-zisă. Pentru aceste considerente și cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituție, a fost adoptată Legea nr. 241/2005, având caracter de lege organică și de lege penală specială.

26. Cu privire la critica formulată de autori referitor la faptul că art. 9 alin. (1) partea introductivă din Legea nr. 241/2005 reprezintă o normă de incriminare reglementată *pro parte* prin lege organică, iar *pro parte* prin lege ordinară, având în vedere trimiterea pe care art. 2 lit. e) le face la Codul fiscal și Codul de procedură fiscală, în speță, cu referire la Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, în prezent abrogată, și la Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură

fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, în prezent abrogată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Instanța constituțională reține că, în ceea ce privește conținutul constitutiv al infracțiunilor prevăzute de art. 9 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, toate cerințele esențiale ale acestora sunt reglementate prin norme de drept substanțial. Astfel, latura obiectivă a infracțiunii este configurată prin descrierea elementelor materiale și a condițiilor de tipicitate, în timp ce latura subiectivă este circumscrisă prin stabilirea formei de vinovăție cerute de legiuitor. În concret, Curtea observă că reprezintă infracțiuni de evaziune fiscală săvârșirea în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale a acțiunilor/inacțiunilor prevăzute la lit. a)-g) ale art. 9 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, legiuitorul enumerând în mod exhaustiv variante alternative și limitative ale elementului material al infracțiunilor, printre care, aplicabil în cauza dedusă judecării, „*evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive.*”

27. În continuare, analizând conținutul textului legal criticat prin prisma exigențelor de constituționalitate, Curtea reține că, sub aspectul laturii subiective, pentru îndeplinirea condițiilor de tipicitate, infracțiunea trebuie săvârșită cu intenție calificată prin scop, respectiv sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

28. Tipicitatea — prevederea faptei în legea penală — este îndeplinită atunci când fapta săvârșită de o persoană corespunde întocmai tiparului sau modelului existent în norma de incriminare. Constatarea că o faptă are natura juridică a unei infracțiuni este condiționată de existența cumulativă a tuturor elementelor constitutive, atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective, astfel cum acestea sunt reglementate de norma de incriminare. Se observă, așadar, că, reglementând infracțiunile prevăzute de art. 9 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, inclusiv prin folosirea în partea introductivă a noțiunii „*obligații fiscale*”, legiuitorul a prevăzut toate elementele constitutive ale infracțiunii — fapta interzisă, forma de vinovăție cerută de legiuitor, împrejurările relevante pentru existența răspunderii penale și sancțiunea corespunzătoare —, fiind garantată îndeplinirea exigențelor de constituționale referitoare la legalitatea incriminării și asigurându-se totodată previzibilitatea normei. În consecință, critica autorilor potrivit căreia utilizarea normei de trimitere cuprinse în art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005 și definirea noțiunii „*obligație fiscală*” cu referire la obligațiile prevăzute de Codul fiscal din 2003 și Codul de procedură fiscală din 2003 transformă norma de incriminare într-o infracțiune reglementată *pro parte* prin lege organică și *pro parte* prin lege ordinară este neîntemeiată.

29. Cu privire la critica conform căreia prin utilizarea normei de trimitere din art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005, care definește „*obligațiile fiscale*”, norma penală din cuprinsul art. 9 alin. (1) din aceeași lege ar fluctua în funcție de prevederile Codului fiscal și ale Codului de procedură fiscală, Curtea constată că intenția legiuitorului, exprimată în exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 61 alin. (1) din Constituție, a fost asigurarea unei norme penale care să protejeze relațiile sociale privind constituirea și consolidarea resurselor bugetare, într-o manieră care să fie adaptată dinamicii realității sociale în materie fiscală. Curtea reține că, având în vedere importanța lor sistemică și multitudinea situațiilor juridice pe care le reglementează, Codul fiscal și Codul de procedură fiscală se circumscriu categoriei actelor normative de mare amploare, cu o structură complexă, prin care legiuitorul stabilește atât cadrul general al obligațiilor fiscale, cât și mecanismele procedurale

necesare realizării acestora. În consecință, o reglementare în sensul reluării tuturor obligațiilor fiscale, la care se face trimitere prin art. 2 lit. e) din cuprinsul Legii nr. 241/2005, ar fi fost nu doar redundantă, ci și imposibilă, având efecte întocmai sub aspectul exigențelor ce țin de calitatea legii.

30. De altfel, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea legilor nu poate prezenta o precizie absolută. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație (a se vedea Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, și Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93). În același sens, reține Curtea și cu privire la definirea noțiunii „obligații fiscale” din cuprinsul art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005, care funcționează ca o normă de trimitere.

31. Cu privire la exigențele referitoare la respectarea principiului legalității incriminării și la cele privind reglementarea infracțiunilor și a pedepselor prin lege organică, Curtea reține că legea penală realizează incriminarea propriu-zisă prin reglementarea conduitei interzise și a sancțiunii aplicabile, iar, pentru determinarea unor noțiuni tehnice și a sferei obligațiilor juridice preexistente, poate face trimitere la alte acte normative cu forță de lege, în vederea împlinirii conținutului său. Ca atare, în înțelesul art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, prin lege organică se realizează incriminarea propriu-zisă și se stabilește structura normei penale, fără ca aspectele ce țin de tehnica trimiterii legislative la acte de reglementare primară să influențeze caracterul organic al normei penale astfel configurate.

32. Astfel, în cauza de față, incriminarea propriu-zisă și structura infracțiunii sunt stabilite prin lege organică, iar trimiterea la Codul fiscal și la Codul de procedură fiscală are rolul exclusiv de a determina conținutul obligațiilor fiscale legal instituite, fără a permite configurarea sau modificarea elementului material al infracțiunii. Obligațiile fiscale astfel determinate nu constituie ele însele conduite incriminate, ci reprezintă situația juridică preexistentă la care se raportează norma penală, infracțiunea constând exclusiv în sustragerea frauduloasă de la îndeplinirea acestor obligații legal stabilite.

33. Curtea observă că obligațiile fiscale la care face referire autorul sesizării sunt determinate prin Legea nr. 571/2003 și Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, acte normative adoptate de Parlament, respectiv de Guvern în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție. Așadar, obligațiile fiscale la care face trimitere art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005 sunt prevăzute prin acte normative cu forță de lege, adoptate de legiuitorul primar sau în temeiul delegării legislative constituționale, astfel încât nu se poate susține că norma penală ar permite completarea conținutului infracțiunii prin acte administrative infralegale. Or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul legalității incriminării este afectat numai în ipoteza în care elementele constitutive ale infracțiunii sunt configurate prin activitatea altor organe ale statului decât Parlamentul, prin adoptarea legii, sau Guvernul, prin adoptarea de ordonanțe și ordonanțe de urgență, situație care nu se regăsește în prezenta cauză (a se vedea, în acest sens, Decizia

nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, paragraful 66).

34. Distinct, Curtea reține că Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 urmărește reglementarea obligațiilor părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat și bugetelor locale, prevăzute de Codul fiscal. Codul de procedură fiscală este o lege cu rol tehnic-procedural, indispensabilă pentru funcționarea administrației fiscale și pentru garantarea drepturilor contribuabililor. Curtea reține, așadar, că trimiterea la această lege, prin art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005, nu este de natură să modifice conținutul constitutiv al infracțiunii reglementate în cuprinsul art. 9 alin. (1) din Legea nr. 241/2005. În susținerea acestor argumente este și expunerea de motive a Legii nr. 241/2005 care confirmă de altfel scopul adoptării legislației penale speciale în materia evaziunii fiscale. Astfel, se evidențiază faptul că dispozițiile de ordin contravențional din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, abrogată prin Legea nr. 241/2005, au fost preluate în textul Codului de procedură fiscală adoptat prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, în timp ce infracțiunile în materie fiscală au fost reglementate prin lege specială, conform exigențelor constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție.

35. În consecință, având în vedere argumentele expuse, precum și faptul că toate criticile de neconstituționalitate formulate cu privire la art. 9 alin. (1) partea introductivă din Legea nr. 241/2005, raportat la art. 2 lit. e) din aceeași lege, se subsumează argumentelor deja analizate, se impune respingerea excepției ca neîntemeiată.

36. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „legea penală” din cuprinsul art. 15 alin. (1) din Codul penal și al art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, autorii acesteia susțin că, în ipoteza în care prin noțiunea „legea penală” se înțelege atât lege organică, cât și lege ordinară, sunt încălcate dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție și, în consecință, și dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, precum și cele ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

37. Curtea reține că, în prezenta cauză, autorii excepției de neconstituționalitate au fost trimiși în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 din Codul penal, și de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005. Or, având în vedere că atât Codul penal, cât și Legea nr. 241/2005, care reglementează infracțiunile din cauza dedusă judecătii, sunt legi organice, se constată că nu poate fi reținută o încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție și, implicit, nici a art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

38. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 7 din Convenție, Curtea reține că prima trăsătură a infracțiunii — fapta prevăzută de legea penală — reprezintă una dintre garanțiile respectării principiilor fundamentale ale dreptului penal. Astfel, având în vedere că tipicitatea reprezintă, în esență, o garanție a respectării principiului legalității incriminării și a pedepsei, căci o faptă concretă poate fi sancționată numai dacă se regăsește în descrierea realizată de o normă penală, Curtea constată că susținerile de neconstituționalitate ale autorilor sunt neîntemeiate.

39. Totodată, Curtea reține că art. 173 din Codul penal definește în mod expres noțiunea „lege penală”, fiind stipulat că prin *lege penală* se înțelege orice dispoziție cu caracter penal cuprinsă în legi organice, ordonanțe de urgență sau alte acte

normative care la data adoptării lor aveau putere de lege. De altfel, prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, paragraful 47, Curtea a reținut, în esență, că art. 1 alin. (1) din Codul penal stabilește că „*Legea penală prevede faptele care constituie infracțiuni*”, motiv pentru care în absența unei incriminări nu se poate vorbi despre o lege penală. De aceea, înțelesul noțiunii de lege penală consacrat de art. 173 din Codul penal are în vedere alte acte normative care prevăd fapte ce constituie infracțiuni, legiuitorul urmărind să facă legătura materială dintre Codul penal și alte legi speciale care, deși nu sunt penale, reglementând cu privire la alt tip de relații sociale, cuprind și dispoziții cu caracter penal. Calificarea caracterului penal al acestor dispoziții le scoate din sfera domeniului principal de reglementare cu scopul de a înlătura orice fel de obiecții potrivit cărora faptele antisociale respective ar putea urma numai regimul juridic respectiv, în acest mod fiind exclusă o eventuală sustragere de la răspunderea penală.

40. Cu privire la critica de neconstituționalitate a sintagmei „în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni” din cuprinsul art. 367 alin. (6) din Codul penal, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la critici similare, fiind pronunțată, în acest sens, Decizia nr. 409 din 18 septembrie 2025*, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii. Astfel, prin decizia antementionată Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni” din cuprinsul art. 367 alin. (6) din Codul penal și a constatat că aceasta îndeplinește exigențele de precizie, claritate și previzibilitate, componente ale principiului legalității prevăzut de normele constituționale și de cele ale art. 7 din Convenție.

44. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de George Trifan, Vasile Trifan, Gheorghe Dan Misăilă și Gheorghe Gheorghe Vlasie în Dosarul nr. 1.664/103/2016 al Tribunalului Neamț — Secția penală și constată că dispozițiile art. 9 alin. (1) partea introductivă, coroborat cu art. 2 lit. e) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, a sintagmei „legea penală” din cuprinsul art. 15 alin. (1) din Codul penal și al art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, precum și a sintagmei „în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni” din cuprinsul art. 367 alin. (6) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Neamț — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 noiembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Andrei Grigoraș

* Decizia nr. 409 din 18 septembrie 2025 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 17 februarie 2026.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acordarea prestațiilor sub forma biletelor de tratament balnear, pentru anul 2026, prin sistemul organizat și administrat de Casa Națională de Pensii Publice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 109 alin. (2) și art. 110 din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește numărul biletelor de tratament balnear care se pot acorda în anul 2026 prin sistemul organizat și administrat de Casa Națională de Pensii Publice, precum și modul de acordare, distribuire și decontare a acestora.

Art. 2. — În unitățile de tratament balnear aflate în proprietatea Casei Naționale de Pensii Publice, pentru anul 2026, este asigurat un număr de maximum 50.896 de bilete de tratament balnear, repartizate pe maximum 16 serii de trimitere.

Art. 3. — La numărul de bilete prevăzut la art. 2 se adaugă, până la nivelul sumelor prevăzute cu această destinație în bugetul asigurărilor sociale de stat pe anul 2026, numărul biletelor de tratament balnear contractat cu alte unități de profil, număr care se stabilește prin încheierea, ulterior intrării în vigoare a prezentei hotărâri, a unor contracte subsecvente, în baza acordurilor-cadru atribuite în anul 2026.

Art. 4. — (1) Numărul biletelor de tratament balnear care se acordă gratuit categoriilor de persoane beneficiare ale prevederilor unor legi cu caracter reparatoriu se stabilește prin aplicarea unei cote de maximum 15% din totalul numărului de bilete rezultat în conformitate cu prevederile art. 2 și 3.

(2) Categoriile de persoane care pot beneficia de tratament balnear în mod gratuit sunt prevăzute în ordinul anual, care se aprobă de președintele Casei Naționale de Pensii Publice conform prevederilor art. 109 alin. (9) din Legea nr. 360/2023, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — În anul 2026, fiecare solicitant îndreptățit conform prevederilor Legii nr. 360/2023, cu modificările ulterioare, poate beneficia de un singur bilet de tratament balnear, acordat în condițiile prezentei hotărâri.

Art. 6. — (1) Distribuirea biletelor de tratament balnear se face de către Casa Națională de Pensii Publice, prin casele teritoriale de pensii.

(2) Decontarea costurilor biletelor de tratament balnear se face de către Casa Națională de Pensii Publice din fondurile aprobate, prin Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2026 nr. 44/2026, la capitolul „Asigurări și asistență socială”, titlul „Asistență socială”, articolul „Ajutoare sociale”, alineatul „Ajutoare sociale în natură”, către prestatorii de servicii, potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale,

Petre-Florin Manole

p. Ministrul finanțelor,

Florin-Alexandru Zaharia,

secretar de stat

București, 16 aprilie 2026.

Nr. 223.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
pentru revocarea domnului Bogdan-Ioachim Bulete
din funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat,
al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”

Având în vedere propunerea ministrului mediului, apelor și pădurilor, formulată prin Adresa nr. 70.093/DAB din 14.04.2026, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/10.757/S.R.O. din 14.04.2026,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. 3 și 4 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bogdan-Ioachim Bulete se revocă din funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 17 aprilie 2026.
Nr. 119.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
pentru numirea domnului Florin Stăneală în funcția de
guvernator, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației
Rezervației Biosferei „Delta Dunării”

Având în vedere propunerea ministrului mediului, apelor și pădurilor, formulată prin Adresa nr. 70.093/DAB din 14.04.2026, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/10.757/S.R.O. din 14.04.2026,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. 3 și 4 din Legea nr. 82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei „Delta Dunării”, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Florin Stăneală se numește în funcția de guvernator, cu rang de subsecretar de stat, al Administrației Rezervației Biosferei „Delta Dunării”.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 17 aprilie 2026.
Nr. 120.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Alexandru Avram a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor**

Având în vedere Adresele Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 70.069/DAB din 25 martie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.452 din 25 martie 2026, și nr. DGRUJRP/99.688 din 30 martie 2026, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/8.886/S.R.O. din 30 martie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 17.537 din 8 aprilie 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 25 aprilie 2026, domnul Alexandru Avram, director al Direcției programare în cadrul Direcției generale Planul național de redresare și reziliență, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 17 aprilie 2026.
Nr. 121.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Lucian Teodor Rus a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor**

Având în vedere Adresa Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/9.262/S.R.O. din 31 martie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 17.280 din 6 aprilie 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Lucian Teodor Rus, comisar clasa I, grad profesional superior, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 17 aprilie 2026.
Nr. 122.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Viorel Băltărețu
din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei,
Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului**

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului nr. 2.047/AID din 23 martie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.344 din 23 martie 2026,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Viorel Băltărețu se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 17 aprilie 2026.

Nr. 123.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Daniela Gianina Lazanu în funcția de
secretar de stat la Ministerul Economiei, Digitalizării,
Antreprenoriatului și Turismului**

Având în vedere Adresa Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului nr. 2.047/AID din 23 martie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.344 din 23 martie 2026,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Daniela Gianina Lazanu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 17 aprilie 2026.

Nr. 124.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind redistribuirea domnului Virgil Laurențiu Găman,
înalț funcționar public, în funcția publică vacantă din categoria
înalților funcționari publici de secretar general al Agenției
Române pentru Investiții și Comerț Exterior**

Având în vedere propunerea Agenției Române pentru Investiții și Comerț Exterior nr. 879 din 14 aprilie 2026, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/7.215/S.R.O. în 14 aprilie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 18.472 din 9 aprilie 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. e), art. 397, art. 526 alin. (1) și (7), precum și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Virgil Laurențiu Găman, înalt funcționar public din corpul de rezervă al funcționarilor publici, se redistribuie în funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Române pentru Investiții și Comerț Exterior.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 17 aprilie 2026.

Nr. 125.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către doamna Mariana Cristea a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
adjunct al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene**

Având în vedere Adresa Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene nr. 2.011/DNP din 3.04.2026, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/10.297/S.R.O. din 8.04.2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 18.444/15.04.2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 26 aprilie 2026, doamna Mariana Cristea, director general la Direcția generală economică, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 17 aprilie 2026.

Nr. 126.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către doamna Mihaela-Otilia Aroșoaie a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar
general al Instituției Prefectului — Județul Botoșani**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 12.350 din 9 aprilie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.242 din 9 aprilie 2026, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Botoșani prin Adresa nr. 3.316 din 17 martie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 16.276 din 1 aprilie 2026,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 23 aprilie 2026, doamna Mihaela-Otilia Aroșoaie, șef serviciu la Serviciul juridic, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Botoșani pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 17 aprilie 2026.

Nr. 127.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către doamna Nicoleta Butunoiu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Galați**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 12.349 din 9 aprilie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.243 din 9 aprilie 2026, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Galați prin Adresa nr. 2.656 din 19 martie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 16.532 din 2 aprilie 2026,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 18 aprilie 2026, doamna Nicoleta Butunoiu, șef serviciu al Serviciului juridic din cadrul Instituției Prefectului — Județul Galați, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Galați pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 17 aprilie 2026.

Nr. 128.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către doamna Ștefania Mititeșcu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Constanța**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 11.946 din 1 aprilie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.775 din 1 aprilie 2026, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Constanța prin Adresa nr. 3.688 din 24 februarie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 14.257/2026,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Ștefania Mititeșcu, șef serviciu al Serviciului juridic, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Constanța pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 17 aprilie 2026.
Nr. 129.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

